

اداره شهرهای توسعه یافته

مقدمه:

مالیات بر درآمد نوع دیگری از اخذ مالیاتهای محلی برای شهرداریهاست که بعد از مالیات بر داراییها، دومین منبع درآمدی شهرداریهاست. در شهرهای مختلف ایالات متحده الگوهای متفاوت از نظر مقدار مالیات وجود دارد و بسیاری از سیاستهای مرتبط با ساخت بناها و یا کاربری اراضی نیز از راه همین مالیاتها اعمال می‌شود. کمکهای اعتباری دولت فدرال نیز در اجرای سیاستهای خاصی به سازمانهای محلی تعلق می‌گیرد. یکی از شرایط اصلی استفاده از کمکهای دولت فدرال این است که برنامه مورد نظر از جامعیت کافی برخوردار باشد و در ارتباط با دیگر برنامهها اجرا شود. دیگر شرط این است که اجرای چنین برنامههایی به نفع طبقه کم درآمد و متوسط باشد.

بیش از ۱۰ درصد از این اعتبارات را نمی‌توان در مواردی غیر از آن چه در برنامه مطرح شده است، به کار برد. بخش عمده اعتبارات دولت مرکزی به سازمانهای محلی، کلان شهرها و مقدار کمی از آن به دیگر شهرها اختصاص می‌یابد. بخشی از این کمکها نیز صرف اجرای برنامههای ملی و اضطراری می‌شود که اخذ این اعتبارات هم مبتنی بر طرحها و پروژههای مشخص و گزارشهای توجیهی کامل است. از دیگر موارد کمکهای بلاعوض دولت به سازمانهای محلی، کمکهای مربوط به برقراری نظام برنامه ریزی جامع و تهیه طرحهای شهری است.

در دهه ۱۹۸۰ میلادی و بعد از آن در دوران ریاست جمهوری "ریگان" کمکهای دولت فدرال به شهرداریها رو به کاهش گذاشت؛ به طوری که طبق آمار در طول ۱۰ سال سرمایه گذاری دولت فدرال بر روی برنامههای شهری تا ۷۰ درصد کم شد. این موضوع باعث شد تا تلاش دولت محلی برای تعیین منابع درآمدی دیگر بیش تر شود و به منابع درآمدی موجود خود اعتماد بیش تری داشته باشند.

فناوریهای جدید موضوعی است که دولتهای محلی در ایالات متحده بر روی آن سرمایه گذاری می‌کنند، به طوری که در اقدامی جدید، شهرداریها خواستار وضع مالیات بر روی اینترنت و تلفن همراه به دلیل اقبال روز افزون مردم به این وسائل ارتباطی هستند، تا آنها به عنوان منابع مالی جدید معرفی شوند.

مدیران شهری با استناد به این موضوع که کاربران تلفن همراه در سال ۲۰۰۰ میلادی ۳۰ میلیون نفر در ایالات متحده بودند و این آمار در مدت چهار سال به ۷۰ میلیون نفر رسید، سرمایه گذاری روی این وسیله را برای شهر مفید می‌دانند. شهر بالتیمور آمریکا در نخستین اقدام مالیات ۳/۵ دلاری سالانه را برای تلفن همراهی وضع کرد که در این شهر ۳۰۰ هزار کاربر دارد، اما در ایالات ویرجینیا ماهانه رقم سه دلار مالیات تلفن همراه وضع شده است و در اقدامی جالب تر در ایالات پنسیلوانیا مالیات سنگینی به این بخش اختصاص یافته به طوری که ۲۰ درصد رقم قبض موبایل شامل مالیات این بخش است.

مشارکت مردم در تصمیم گیریها و برنامههای شهر از مشخصه‌های عمده و اساسی اداره شهرهای توسعه یافته است. شیوه کسب درآمد و تأمین هزینه شهر در شهرهای بزرگ کشورهای پیشرفته دارای تفاوت‌های اساسی با شهرهای ایران است. در بیش تر این شهرها بر اساس هزینه و بودجه‌ای که به تأیید و تصویب نمایندگان مردم شهر در شهرداری رسیده، میزان وصول مالیاتهای مربوط به شهر انجام می‌گیرد و تصویب این مالیاتها مقدار درآمدهای شهرداری را در طی سال به طور یقین مشخص می‌کند، زیرا سیستمهای مالیاتی به گونه‌ای است که تمام شهروندان موظف و ناگزیر به پرداخت آن در موعد مقرر هستند.

این مالیاتها برای بسیاری از اجناس و کالاهای مورد مصرف، خدمات، اراضی، مسکن؛ همچنین دریافت هزینههای مربوط به نظافت شهر و مواردی از این قبیل وضع می‌شود. در تعدادی از این شهرها از جمله برخی از شهرهای کشور آلمان، شهرداریها به دلیل این که از طریق درآمدهای محلی خود قادر به تأمین تمام هزینههای شهر و شهرداری نیستند، در مقاطعی از کمکهای دولتی استفاده می‌کنند و در قبال آن، سیاستهای دولت مرکزی در قبال چگونگی اداره شهرها نیز اعمال می‌شود. در این گزارش نوآوری برخی از شهرهای جهان در تأمین درآمد و هزینه کردن آن و به طور کلی تر نظام برنامه و بودجه این شهرها پرداخته می‌شود:

افزایش مسؤلیتها و منابع درآمدی اندک در شهرهای ایالات متحده

بخش عمده درآمد در سطح محلی تعدادی از شهرها در ایالات متحده آمریکا از راه گرفتن مالیات از اراضی و املاک شامل عرصه و اعیان تأمین می‌شود که به عنوان مالیات دارایی معروف است.

ترجمه: محبوبه خوانساری

منبع:

<http://www.citymayors.com>

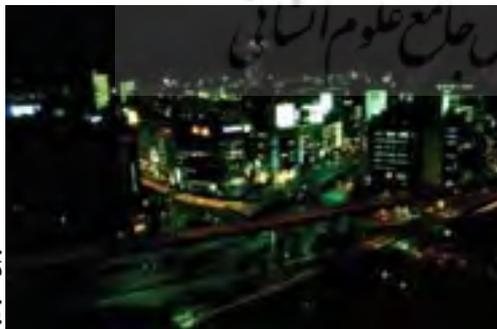
کاهش بودجهی شهر کاواگوچی و الگوی مدیریتی جدید

ژاپن - بودجه های بلند

می شود.

در نخستین جلسه، مسؤلان در باره تحلیل ها و توجیه های محیطی و زیست محیطی بحث می کنند؛ به طور مثال اعضای بخش بازرگانی در باره اقتصاد منطقه ای، جایگاه استخدام و اشتغال زایی در طرح و طرح های توسعه ای خاص به عنوان بخشی از تحلیل های محیطی توجه می کنند. سپس ضرورت ها و میزان اثر گذاری طرح ها به بحث و بررسی گذاشته می شود، تا طرح های مورد نظر علاوه بر خدماتی بودن برای شهر درآمدزا هم باشد. در جلسه بعدی، درجه الویت طرح ها و طرحی که قرار است، به عنوان نخستین طرح اجرا شود یا طرحی که بودجه یا منابع انسانی بیش تری می خواهد به بحث گذاشته می شود. در زمانی که این جریان ها در حال طی شدن است، بخش برنامه ریزی و بودجه هم اعتباری را برای طرح های استراتژی شهر اختصاص می دهد.

ژاپن - هزینه

افزایش بازبینی طرح ها باعث شده تا شهر کاواگوچی از فناوری اطلاعات بهره بیش تری ببرد. در سال ۲۰۰۵ مدیران شهری ۱۲۹ طرح را به طور دقیق بازبینی کردند که این رقم در سال ۲۰۰۶ به عدد ۷۴۴ پروژره رسید. در آینده مدیران شهر کاواگوچی ژاپن در نظر دارند، شهروندان را هم درگیر جلسات بازبینی طرح ها کنند.

شهرهای بزرگ ژاپن در زمینه های گوناگونی فعالیت می کنند، تا برای شهروندان خود زندگی راحت و سرشار از سلامتی را فراهم کنند. سرمایه گذاری برای رسیدن به این اهداف از منابع مختلفی تأمین می شود؛ به طوری که کمک دولت، پرداخت هزینه های استان، فروش اوراق مشارکت، مالیات های محلی، درآمدهای مالیاتی که دولت ملی واگذار کرده و یارانه های دیگر منبع درآمدی بسیاری از شهرهای ژاپن است؛ البته این ارقام که کمک های دولتی را شامل می شود تنها تأمین کننده ۳۵ درصد از بودجه درآمدی شهر داری هاست که ما بقی باید با وضع مالیات های شهرداری تأمین شود.

مالیات هایی که عموماً در شهرهای ژاپن برای مسائلی مانند سلامت، رفاه، آموزش، ساخت و ساز، فعالیت های عمومی، مدیریت محیط زیست، گردشگری، حمل و نقل عمومی، فاضلاب و... اخذ می شود. از سوی دیگر برخی از شهرهای ژاپن برای کاربردی کردن بودجه خود دست به ابتکاراتی زده اند.

شهر کاواگوچی ژاپن در نزدیکی توکیو قرار دارد و جمعیت آن نزدیک ۵۰۰ هزار نفر است. کاواگوچی شهر شلوغی است و یکی از مراکز اصلی اقتصادی و فرهنگی آن محدوده به شمار می آید.

گرچه جمعیت این شهر رو به افزایش است، اما در سال های اخیر محدودیت های بودجه ای سختی به دلیل سیاست های اقتصاد منطقه ای اعمال شده است. در نتیجه شهر کاواگوچی می یابست روند اجرایی ساده و مؤثری را برای کاهش بودجه خود پیش می برد. برای اجرای این اصلاحات، از سال ۲۰۰۲ الگوی جدید مدیریت عمومی معرفی شد؛ الگویی که با وجود کاهش بودجه میزان بهره وری و رشد اقتصادی در این شهر را شکوفا کرد و خود درآمدهای پایدار را به شهر برگرداند.

در بخشی از این برنامه، مدیران شهر کاواگوچی جلسات بازبینی طرح ها را برگزار می کنند. در جلساتی که ریاست هر بخش برگزار می کند، الویت طرح ها به بحث گذاشته و به طور معمول جلسات بازبینی طرح دو بار برگزار

ترجمه: محبوبه خوانساری
منبع:

<http://www.citymayors.com>